

ผลทดลองใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

Effects of an Instructional Model Designed to Enhance Advanced Reading Competency and Higher-Order Thinking Skills of Undergraduate Students

1. พระมหาพิเชษฐ์ อุตตานุรฤกษ์, 2. คชา ปราณีตพลรัง, 3. พระมหาศิริศักดิ์ ธมมสกุโก,
4. พระมหาศราวุธ วราวุธ, 5. พระมหาเด่นชัย ชยาภสสร

1. Pramaha Phichet Attanurakkhee, 2. Khacha Praneetpolkrung,
3. Phramaha Sirisak Dammasakko, 4. Phramaha Sarawut Warawudho,
5. Phramaha Denchai Chayabhassaro

1., 3., 4., 5. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

2. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

1., 3., 4., 5. Faculty of Education Mahamakut Buddhist University

2. Mahamakut Buddhist University, Isan Campus

Author E-mail: mmike2557@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง และ 2) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง เป็นการวิจัยแบบแผนทดลองกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน ประชากร ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 150 คน และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษา จำนวน 30 คน โดยได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จากรายวิชาที่ผู้วิจัยรับผิดชอบ โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างให้สอดคล้องกับจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนจริง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบวัดสมรรถนะด้านการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง 3) แบบสอบถามความคิดเห็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

สมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง ภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นในระดับมาก

คำสำคัญ: 1. รูปแบบการสอน; 2. สมรรถนะการอ่านขั้นสูง; 3. ทักษะการคิดขั้นสูง; 4. นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ABSTRACT

This research article aimed to: 1) compare undergraduate students' advanced reading competency and higher-order thinking skills before and after learning through an instructional model designed to enhance advanced reading competency and higher-order thinking skills; and 2) examine students' opinions toward the instructional model. The study employed a one-group pretest-posttest experimental design. The population consisted of 150 undergraduate students enrolled in the second semester of the 2023 academic year at Mahamakut Buddhist University, across Years 1–4. The sample comprised 30 undergraduate students selected through purposive sampling from courses taught by the researcher, with the sample size determined in accordance with the actual classroom context. The research instruments included: 1) lesson plans, 2) an assessment of advanced reading competency and higher-order thinking skills, and 3) a student opinion questionnaire. Data were analyzed using mean and standard deviation, while qualitative data were analyzed through content analysis.

The research found that:

Students' advanced reading competency and higher-order thinking skills after learning through the instructional model were significantly higher than those before the intervention at the .05 level. In addition, students' overall opinions toward the instructional model were at a high level.

Keywords: 1. Instructional Model; 2. Advanced Reading Competency; 3. Higher-Order Thinking Skills; 4. Undergraduate Students

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กล่าวไว้ในมาตรา 22 ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การที่คนในชาติจะมีการศึกษาที่ดีนั้น จำเป็นจะต้องมีการปลูกฝังความรู้ต่าง ๆ ของการศึกษาทุกระดับ สร้างเด็กไทยให้มีทักษะพร้อมที่จะยืนหยัดอยู่ได้ในศตวรรษที่ 21 คือ ทักษะ 3R ได้แก่ Reading (อ่านออก) (W) Rating (เขียนได้) และ (A) Rithmetics (คิดเลขเป็น) 7C ได้แก่ Critical Thinking and Problem Solving (ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา) Creativity and Innovation (ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม) Cross-cultural Understanding (ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์) Collaboration, Teamwork and Leadership (ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ) Communications, Information and Media Literacy (ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ) Computing and ICT Literacy (ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) Career and Learning Skills (ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้) (วิจารณ์ พานิช, 2555) ทักษะการอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาความคิดและสติปัญญา โดยช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงข้อมูล วิเคราะห์ ตีความ และประเมินค่าข้อความอย่างมีเหตุผล ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในยุคที่เทคโนโลยีและสารสนเทศเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การมีสมรรถนะด้านการอ่านที่เข้มแข็งจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จทางการศึกษา อาชีพ และการดำรงชีวิต (OECD, 2019; UNESCO, 2022) การอ่านอย่างมีคุณภาพยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถรับมือกับข้อมูลจำนวนมากมหาศาลในโลกดิจิทัล คัดกรองสาระที่เชื่อถือได้ และสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้ง เพื่อพัฒนาคุณภาพ

ชีวิตให้สอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน (World Bank, 2018) ดังจะเห็นได้จากองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม แห่งสหประชาชาติ (UNESCO) จะใช้ความสามารถในการเรียนรู้หนังสือของประชากรประเทศต่าง ๆ เป็นดัชนีวัด ระดับการพัฒนาของประเทศนั้น ๆ (กรมวิชาการ, 2546) ซึ่งสอดคล้องกับ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2546) ที่ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านทำให้มีความรู้ในวิชาการด้านต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไปหรือความรู้ เฉพาะด้านก็ได้ทำให้รอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ ซึ่งจะช่วยให้รู้ทันข่าวสารบ้านเมืองและสภาพการณ์ต่าง ๆ ในสังคม ทั้งภายในและภายนอกประเทศแล้ว ยังจะได้ทราบข่าวกีฬา ข่าวกีฬา บกทความวิจารณ์ ตลอดจนการโฆษณาสินค้า ต่าง ๆ อีกด้วย ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในการปรับความเป็นอยู่ให้เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพสังคมของตนใน ขณะนั้น ๆ ซึ่งการอ่านมีหลายประเภทด้วยกันเริ่มตั้งแต่การอ่านระดับพื้นฐานถึงการอ่านระดับสูง ได้แก่ อ่านออก อ่านได้ อ่านจับใจความสำคัญ อ่านเชิงวิเคราะห์ อ่านตีความ อ่านอย่างมีวิจารณญาณ และอ่านประเมินค่า เป็นต้น การอ่านขั้นสูงเป็นสมรรถนะการอ่านที่ส่งเสริมให้บุคคลได้พัฒนาองค์ความรู้ที่สูงขึ้น ในที่นี้ได้แบ่งการอ่านขั้นสูงเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) การอ่านเชิงวิเคราะห์หรือการอ่านวินิจฉัยสาร นับเป็นการอ่านประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญ สำหรับผู้อ่าน เพราะการอ่านเชิงวิเคราะห์จะช่วยให้ผู้อ่านแยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ จากการอ่านได้ ช่วยให้ผู้อ่าน สามารถวิเคราะห์เจตนา น้ำเสียง อารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียนได้ ทั้งนี้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551) ได้กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านที่ฝึกให้ผู้อ่านรู้จักใช้ความคิด สติปัญญา และความรอบรู้ต่อสิ่งที่ ได้ได้อ่าน การฝึกแสดงความคิดเห็นจะช่วยให้ผู้อ่าน มีความรู้กว้างขวางและเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในการ ใช้ทักษะทางปัญญา เพื่อแสดงออกมาเป็นความคิดเห็นของตนเอง การถ่ายทอด ความคิดเห็นของตนเองออกมา ได้จำเป็นต้องแสวงหาความรู้ต่าง ๆ นำมาเปรียบเทียบและนำมาวิเคราะห์เพื่อถ่ายทอดออกมาเป็นความคิดเห็น และ นำไปพัฒนาความสามารถของตนเองและประสบความสำเร็จในการทำงานและชีวิตครอบครัว สอดคล้องกับ นกตล จันทรเพ็ญ (2535) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็น เครื่องมือแสวงหาความรู้ส่งเสริมความคิดอ่าน และฉลาดรอบรู้ ปัจจุบันนี้ข่าวสารเหตุการณ์เรื่องราวความเคลื่อนไหวและ ความรู้ต่าง ๆ เราได้จากกาอ่านมากกว่าจากวิธีอื่น ๆ สร้างบุคลิกภาพเป็นผู้รอบรู้ มีความคิดวิพากษ์วิจารณ์อย่างมี เหตุผลเพราะมีข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่านมาสนับสนุนเป็นที่น่าเชื่อถือ

การคิดขั้นสูง เป็นลำดับการคิดที่ต้องส่งเสริมให้บุคคลต่าง ๆ ได้ให้เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใน ศตวรรษที่ 21 ในงานวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งการคิดขั้นสูงออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) การคิดวิเคราะห์ เป็นความสามารถ ในการจำแนก แยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นวัตถุ สิ่งของ เรื่องราว หรือเหตุการณ์ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ ว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้นว่า มี ความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างไร อะไรเป็นเหตุ อะไรเป็นผล เพื่อทำความเข้าใจและเห็น ความสัมพันธ์ของสิ่งที่ กำหนดให้ ลักษณะของการคิดวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ การวิเคราะห์ความสำคัญ การวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ บลูม (Bloom, 1956) ทั้งนี้ การคิดวิเคราะห์ จึงเป็นหัวใจของการพัฒนา เด็กปกติและเด็กพิเศษทุก ๆ ด้าน ควรได้รับการประเมินและส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ เพื่อให้ประสบ ความสำเร็จ เจริญก้าวหน้าในการเรียนรู้ เอาตัวรอดได้ทั้งในวันนี้และในอนาคต สอดคล้องกับ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2557) ที่กล่าวถึงคุณลักษณะหรือทักษะของครูในศตวรรษที่ 21 ที่กล่าวว่า ครูควรมีการคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ สังคมใหม่มีสิ่งหลอกลวงมาก ครูต้องวิเคราะห์ออกจึงจะบอกเด็กได้ ขณะเดียวกันต้องคิดอะไรใหม่ ๆ ไปด้วย นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการยังได้ประกาศวาระแห่งชาติ เพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ให้มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และ พัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถคิดวิเคราะห์ เรียนรู้ได้ด้วยตนเองมีลักษณะที่พึงประสงค์และทักษะที่จำเป็นสำหรับ ในศตวรรษที่ 21 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556) การคิดแก้ปัญหา เป็นกระบวนการแก้ไขสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ หรือเป็นขั้นตอนของการบรรลุความต้องการ หรือวัตถุประสงค์โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ และความคิดวิจาร์ณญาณ การใช้ความคิดที่ได้อีกกล่าวถึง เป็นสิ่งที่ผู้แก้ไขปัญหาคิดสร้างสรรค์ในการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาลึกซึ้ง โดยปราศจากการตัดสินใจว่า ดีหรือตรงกันข้าม จากนั้นจึงประเมินพร้อมทั้งเลือกวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้ความคิดอย่าง

มีวิจารณ์ญาณ เพื่อให้ได้วิธีการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด อีกทั้งนำวิธีการแก้ไขปัญหานั้น มาวางแผนการแก้ปัญหาบนเงื่อนไข บริบทและทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อนำแผนการแก้ไขปัญหามาปฏิบัติ โดยเชื่อมั่นว่าสามารถแก้ปัญหาและกำกับตนเองขณะทำการแก้ปัญหาได้ การคิดแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ คือ การศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 ต้องเปลี่ยนแปลงทัศนะ (Perspectives) จากกระบวนทัศน์แบบดั้งเดิม (Tradition paradigm) ไปสู่กระบวนทัศน์ใหม่ (New paradigm) ที่ให้โลกของนักศึกษาและโลกความเป็นจริงเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ที่ไปไกลกว่าการได้รับความรู้แบบง่าย ๆ ไปสู่การเน้นพัฒนาทักษะและทัศนคติ โดยเฉพาะทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา เพื่อเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับปัญหาที่ซับซ้อนซึ่งโลกที่ต้องการนวัตกรรมใหม่ ๆ ไม่ซ้ำเดิม และ 3) การคิดสร้างสรรค์ เป็นความสามารถของบุคคลในการคิดแก้ปัญหาด้วยความคิดอย่างลึกซึ้ง นอกเหนือไปจากความคิดทั่วไป เป็นลักษณะภายในของบุคคลที่สามารถคิดได้หลายมุม และผสมผสานจนได้ผลิตผลใหม่ที่ถูกต้อง

อย่างไรก็ตามแม้ทักษะการอ่านขั้นสูงและการคิดขั้นสูงจะมีความสำคัญดังกล่าว พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ยังมีทักษะดังกล่าวค่อนข้างไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ โดยจากการทดสอบพบว่า มีความสามารถด้านการอ่านขั้นสูงและคิดขั้นสูงต่ำกว่าร้อยละ 60 จากการประเมินด้านดังกล่าวก็พบว่า นักศึกษายังไม่สามารถวิเคราะห์ ประเมินค่าเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง เพียงแต่เป็นการจับใจความสำคัญของเรื่อง สรุปเนื้อหาของเรื่องที่อ่านได้เท่านั้น นอกจากนี้การให้นักศึกษาอ่านเนื้อหาทั้งบทความ ข่าว วารสาร บทประพันธ์หรือกวีนิพนธ์ พบว่านักศึกษามีปัญหาด้านการอ่านวิเคราะห์ ประเมินค่า และวิจารณ์ญาณ ขาดการเชื่อมโยงการอ่าน ขาดการวิพากษ์วิจารณ์เรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล นอกจากนี้ยังไม่สามารถตีความหมายแฝงจากเรื่องที่อ่านได้อย่างหลากหลาย ส่งผลให้การเรียนการสอนด้านการอ่านเกิดความบกพร่อง และไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร และจากการศึกษางานวิจัยด้านการอ่านขั้นสูงและการคิดขั้นสูง พบว่า มีงานวิจัยหลายเล่มที่พัฒนาทางด้านนี้ แต่พัฒนาเฉพาะการอ่าน เช่น การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ หรือการอ่านเชิงวิเคราะห์ ดังนี้ ทศนีย์ เศรษฐพงษ์ และคณะ (2562) วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการอ่านจากต้นแบบและกลวิธีฝังสัมพันธ์ของความหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ จากงานวิจัยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ข้างต้นจะเห็นได้ว่าไม่ได้มุ่งเน้นพัฒนาครู ซึ่งเป็นต้นแบบในการนำรูปแบบไปใช้ เป็นแต่เพียงพัฒนานักศึกษา หรือนักศึกษากลุ่มตัวอย่างเท่านั้น อาจจะทำให้การพัฒนาในวงกว้างยังไม่ชัดเจน และยังเป็นประโยชน์น้อยในการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ณัฐกิตติ์ นาทา และคณะ (2560) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักศึกษา โดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช นริศรา ชยธวัช (2563) วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิก สำหรับนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต เพื่อให้นักศึกษาได้เกิดองค์ความรู้นำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านขั้นสูงและคิดขั้นสูงต่อไป

วัตถุประสงค์

1) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

2) เพื่อสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง Experimental Research ดำเนินการตามแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว (One Group Pretest-Posttest Design) โดยมีการทดสอบหลังการทดลอง โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1-4 ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2566 จำนวนทั้งสิ้น 150 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำนวน 30 คน โดยได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้ 1) เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาที่ผู้วิจัยรับผิดชอบ 2) มีเวลาและความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมตลอดการทดลอง 3) มีการเข้าเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 4) ยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต 2) แบบวัดสมรรถนะด้านการอ่านขั้นสูงและการคิดขั้นสูง 3) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ซึ่งผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมีคุณภาพความเหมาะสมมาก 2) แบบวัดสมรรถนะด้านการอ่านขั้นสูงและการคิดขั้นสูง ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดสมรรถนะด้านการอ่านขั้นสูงและการคิดขั้นสูง ซึ่งมีค่า IOC ทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 นำแบบวัดสมรรถนะด้านการอ่านขั้นสูงและการคิดขั้นสูง ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ที่เคยเรียนเรื่องนี้มาแล้ว จำนวน 30 คน และนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ค่าสถิติรายข้อ เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยพิจารณาค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20-1.00 ค่าความยากง่าย (P) แบบทดสอบทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0.43-0.79 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบทั้งฉบับระหว่าง 0.29-0.71 และนำแบบวัดสมรรถนะด้านการอ่านขั้นสูงและการคิดขั้นสูงไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 โดยใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดสมรรถนะด้านการอ่านขั้นสูงและการคิดขั้นสูง จำนวน 30 ข้อ เท่ากับ 0.87 และ 3) นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ผลจากการวิเคราะห์ IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ และนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งการประเมิน IOC แบบสอบถามมีค่า IOC ทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 และนำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เท่ากับ 0.90

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ดังนี้ 1) ขอความร่วมมือกับคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง ใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต 2) ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและทดสอบก่อนเรียน 3) จัดการเรียนรู้สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 5 แผน ใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 1 คาบ คาบละ 3 ชั่วโมง ใช้เวลา 5 คาบ (ไม่รวมการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้) 4) หลังการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดสมรรถนะด้านการอ่านขั้นสูงและการคิดขั้นสูงหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 3 ชั่วโมง แล้วตรวจคะแนน นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้มาเปรียบเทียบกับสมรรถนะด้านการอ่านขั้นสูงและการคิดขั้นสูง โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐานต่อไป 4) นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตไปสอบถามนักศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล 1) นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบ โดยการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระจากกัน (t-Independent) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และ 2) นำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และสรุปผลของความคิดเห็น

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ผลทดลองใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน

ตารางที่ 1 คะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1	13	23
2	14	21
3	13	25
4	13	23
5	12	24
6	14	23
7	15	23
8	12	28
9	11	27
10	12	23
11	11	22
12	15	26
13	18	22
14	10	25

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
15	12	24
16	12	23
17	13	21
18	11	25
19	16	25
20	12	25
21	10	24
22	14	25
23	13	23
24	15	25
25	10	24
26	11	20
27	11	21
28	12	26
29	10	19
30	11	25
ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	12.53	23.67

จากตารางที่ 1 พบว่า สมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สูงกว่าก่อนการจัดการเรียน โดยก่อนการจัดการเรียนรู้นักศึกษามีสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงเฉลี่ย $\bar{x} = 12.53$ และหลังเรียนนักศึกษามีสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงเฉลี่ย $\bar{x} = 23.67$

2. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ตารางที่ 2 ผลสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

กลุ่มเป้าหมาย	n	$\bar{x}$	S.D.	df	t	P
ก่อนเรียน	30	12.53	2.56	29	19.50	.000
หลังเรียน		23.67	2.48			

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (*P<.05)

จากตารางที่ 2 พบว่า สมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการจัดการเรียนรู้นักศึกษามีสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงเฉลี่ย $\bar{x} = 12.53$ ส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน S.D. = 2.56 หลังเรียนนักศึกษาที่มีสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงเฉลี่ย $\bar{X}$ = 23.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 2.48 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ตารางที่ 3 ผลสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านที่ 1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้		4.32	0.74	มาก
1	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตเป็นลำดับก่อนหลัง ไม่สับสน	4.30	0.79	มาก
2	สามารถปฏิบัติตามกิจกรรมตามขั้นตอนได้ไม่ยากจนเกินไป	4.43	0.68	มาก
3	ส่งเสริมให้นักศึกษาได้อ่านเชิงวิเคราะห์ในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.47	0.73	มาก
4	ส่งเสริมให้นักศึกษาตั้งคำถามและค้นหาคำตอบ และวิเคราะห์ในสิ่งที่ต้องการ	4.40	0.72	มาก
5	การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้	4.00	0.79	มาก
ด้านที่ 2 ด้านบรรยากาศ		4.33	0.75	มาก
1	นักศึกษามีความสุขในการปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้	4.37	0.67	มาก
2	อาจารย์มีสื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้	4.37	0.76	มาก
3	นักศึกษากล้าแสดงความคิดเห็นของตนเอง และยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน	4.33	0.76	มาก
4	อาจารย์มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษาตลอดเวลา	4.33	0.80	มาก
5	อาจารย์คอยช่วยเหลือแนะนำนักศึกษาในการปฏิบัติตามกิจกรรมอย่างทั่วถึง	4.23	0.77	มาก
ด้านที่ 3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ		4.46	0.73	มาก
1	รูปแบบการสอนช่วยพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต	4.47	0.73	มาก
2	ช่วยให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนเพิ่มมากขึ้น	4.33	0.84	มาก
3	นักศึกษาได้รับความรู้ใหม่ ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในชั้นเรียน	4.83	0.53	มากที่สุด
4	ฝึกให้นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์และอ่านเชิงวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล	4.33	0.76	มาก
5	นักศึกษาสามารถนำกระบวนการอ่านขั้นสูงไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.33	0.80	มาก
รวม		4.37	0.74	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูง และทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่า $\bar{X}$ = 4.37 ค่า S.D. = 0.74 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่ 3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักศึกษามีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด มีค่า $\bar{X}$ = 4.46 ค่า S.D. = 0.73 รองลงมาคือ ด้านที่ 2 ด้านบรรยากาศ นักศึกษามีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด มีค่า $\bar{X}$ = 4.33 ค่า S.D. = 0.75 และ ด้านที่ 1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักศึกษามีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด มีค่า $\bar{X}$ = 4.32 ค่า S.D. = 0.74

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ผลทดลองใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต อภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังนี้

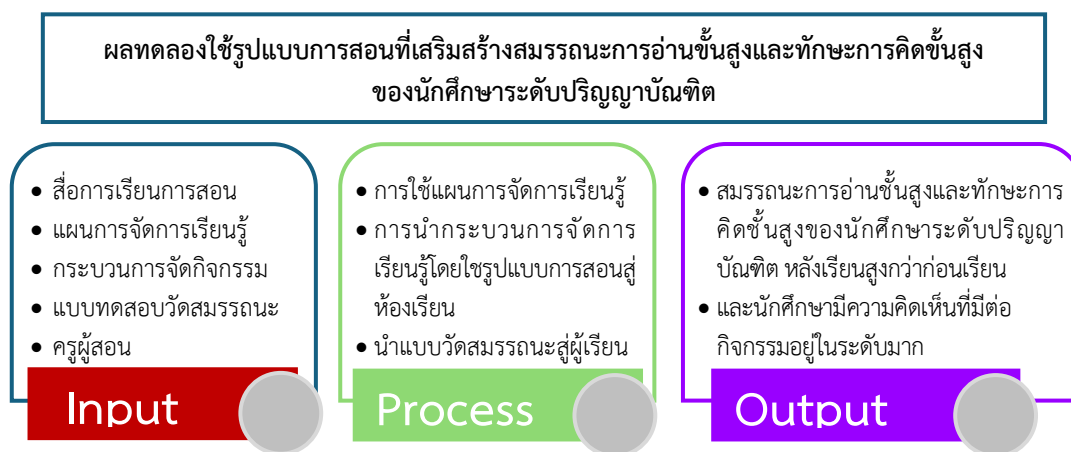
1. สมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการจัดการเรียนรู้ นักศึกษามีสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงเฉลี่ย $\bar{X}$ = 12.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 2.56 หลังเรียนนักศึกษามีสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงเฉลี่ย $\bar{X}$ = 23.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 2.48 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตเป็นไปตามลำดับขั้นตอนไม่สับสนทั้งอาจารย์และนักศึกษา มีกิจกรรมให้นักศึกษาได้ทำงานหรือเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ ทำงานกลุ่มแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน อาจารย์เป็นผู้คอยสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มที่ การจัดการเรียนรู้นี้ยังคำนึงถึงการพัฒนาการของสมองของนักศึกษา โดยเน้นการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ และสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ รุติยะห์ หะ (2564) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เสริมสร้างสมรรถนะการวิพากษ์เชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ผ่านการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้เสริมสร้างสมรรถนะการวิพากษ์เชิงสร้างสรรค์มีสมรรถนะการวิพากษ์เชิงสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นตามช่วงระยะเวลาที่ทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งสอดคล้องกับ นนท์วิศิษฐ์ ทองอนันต์ และ อาทร นกแก้ว (2566) ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะการคิดขั้นสูงโดยใช้การจัดการเรียนรู้สะเต็มศึกษาเชิงวิพากษ์ของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีระดับสมรรถนะการคิดขั้นสูงอยู่ในระดับสูง 13 คน คิดเป็น 76.47 % ระดับกลาง 4 คน คิดเป็น 22.53 % ซึ่งสอดคล้องกับพัฒนาการของนักศึกษาในระหว่างวงจรปฏิบัติการ 3 วงจร ปฏิบัติซึ่งนักศึกษามีระดับสมรรถนะการคิดขั้นสูงเพิ่มขึ้นตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้สะเต็มศึกษาเชิงวิพากษ์เรื่องการนำเสนอข้อมูลของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นั้นมีผลในการพัฒนาสมรรถนะการคิดขั้นสูงทั้งด้านสมรรถนะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและด้านสมรรถนะการคิดแก้ปัญหา และแพรวนภา เรียงริลา (2563) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติการสอนสำหรับนักศึกษาครู ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาครูที่ผ่านการเรียนรู้ตามรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติการสอนมีสมรรถนะที่เพิ่มขึ้นตามช่วงระยะเวลาที่ทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ นักศึกษาครูที่ผ่านการเรียนรู้ตามรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติการสอนมีสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. คิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่า $\bar{X}$ = 4.37 ค่า S.D. = 0.74 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่ 3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักศึกษามี

ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด มีค่า $\bar{X} = 4.46$ ค่า S.D. = 0.73 รองลงมาคือ ด้านที่ 2 ด้านบรรยากาศ นักศึกษา
มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด มีค่า $\bar{X} = 4.33$ ค่า S.D. = 0.75 และ ด้านที่ 1 ด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้
นักศึกษามีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด มีค่า $\bar{X} = 4.32$ ค่า S.D. = 0.74 ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อนักศึกษาได้รับการ
จัดการเรียนรู้ผ่านรูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษา
ระดับปริญญาบัณฑิต ทำให้สมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต
สูงขึ้น และมีองค์ในการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับ รุติยะห์ หะ
(2564) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เสริมสร้างสมรรถนะการวิพากษ์เชิงสร้างสรรค์ สำหรับ
นักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการ
เรียนรู้เสริมสร้างสมรรถนะการวิพากษ์เชิงสร้างสรรค์มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบวกในทุก
ด้าน ประกอบด้วย บรรยากาศการจัดการเรียนรู้กระบวนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้บทบาทของผู้สอน
และการวัดและประเมินผล อีกทั้งสอดคล้องกับ ณัฐนันท์ ไม้พิมพ์ และ อัฐพล อินตะเสนา (2565) ได้วิจัยเรื่อง
การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปี
ที่ 6 ผลวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักศึกษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.44)

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลทดลองใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง
ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ผู้วิจัยได้องค์ความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้
จริง พร้อมทั้งส่งผลต่อสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต และ
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูง
และทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ดังแผนภาพโมเดลต่อไปนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

สรุป

1. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญา
บัณฑิต ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการ
คิดขั้นสูง สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต พบว่า มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.37 และค่า S.D. = 0.74 ซึ่งแปลผลได้ว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ผู้สอนควรทำความเข้าใจในกระบวนการอย่างละเอียดก่อนนำไปจัดการเรียนรู้
2. ก่อนการจัดการเรียนรู้ควรชี้แจงแก่นักศึกษาให้เกิดความเข้าใจในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ นักศึกษาสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและไม่เกิดปัญหา
3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ต้องใช้เวลาในการจัดกิจกรรมค่อนข้างมาก ควรมีการปรับความยืดหยุ่นของเวลาในแต่ละขั้นตอนให้เหมาะสม เพื่อให้การจัดกิจกรรมการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีวิจัยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต กับเนื้อหาภาษาไทยเรื่องอื่น ๆ และชั้นเรียนอื่น ๆ
2. ควรมีวิจัยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ร่วมกับเทคนิควิธีการสอนอื่น ๆ เช่น สมอเป็นฐาน เทคนิคการสอนแบบร่วมมือ กับเนื้อหาภาษาไทย

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). *แผนพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยและการใช้ภาษาไทย*. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ. (2546). *หนังสือเรียนช่วงชั้นที่ 3 ภาษาไทย ม.1*. ไทยร่มเกล้า.
- ณัฐกิตติ์ นาทา, มีชัย เอี่ยมจินดา, นรินทร์ สังข์รักษา, และภัทธีรา เทียนเพิ่มพูล. (2560). การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียน โดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 6(2), 393–410. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jssr/article/view/242432>
- ณัฐนันท์ โม้พิมพ์ และอัฐพล อินตะเสนา. (2565). การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต ร้อยเอ็ด*, 11(2), 687-701. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/AJMBU/article/view/259366>
- ทัศนีย์ เศรษฐพงษ์, วิชาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเผ่า, และอัมพร ม้าคอง. (2562). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการอ่านจากต้นแบบและกลวิธีฝังสัมพันธ์ของความหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์. *Journal of Education and Innovation*, 21(2), 122–137. https://so06.tci-thaijo.org/index.php/edujournal_nu/article/view/85535

- นนท์วิศิษฐ์ ทองอนันต์ และอาทร นกแก้ว. (2566). การพัฒนาสมรรถนะความคิดขั้นสูงโดยใช้การจัดการเรียนรู้
 สะเต็มศึกษาเชิงวิพากษ์ของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 8(2), 373-
 386. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/mcjou/article/view/267074>
- นภดล จันทรเพ็ญ. (2535). *การใช้ภาษาไทย*. สำนักพิมพ์ต้นอ้อ.
- นริศรา ชยธวัช. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้ แบบ SQ4Rร่วมกับผังกราฟิก
 สำหรับนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. Silpakorn
 University Repository. <https://sure.su.ac.th/xmlui/handle/123456789/24579>
- แพรวนภา เรียงริลา. (2563). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติการสอนสำหรับนักศึกษาครู
 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. iThesis Srinakharinwirot
 University. <http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/934>
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2557). *เติบโตเต็มศักยภาพสู่ศตวรรษที่ 21 ของการศึกษาไทย*. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- รุติยะห์ หะ. (2564). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เสริมสร้างสมรรถนะการวิพากษ์เชิงสร้างสรรค์ สำหรับ
 นักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนคริน
 ทรวิโรฒ]. iThesis Srinakharinwirot University. <http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/1773>
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. มูลนิธิสดศรีสฤษดิ์วงศ์.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลาง
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- Bloom, B.S. (1956). *Taxonomy of education objective: Cognitive and affective domains*. David
 McKay.
- OECD. (2019). *PISA 2018 results: What students know and can do*. OECD Publishing.
- UNESCO. (2022). *Rewired: Global education monitoring report*. UNESCO.
- World Bank. (2018). *World development report 2018: Learning to realize education's promise*.
 World Bank.